Sag 32/89 R

Den Hellenske Republik
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»EUFGL, Garantisektionen — afslutning af regnskaber«

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26. april 1989 986

Sammendrag af kendelse

Særlige rettergangsformer — udsættelse med gennemførelse — foreløbige forholdsregler — betingelser — alvorligt og uopretteligt tab for sagsøgeren
(EØF-Traktaten, artikel 185 og 186; procesreglementet, artikel 83, stk. 2)

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
26. april 1989 *

I sag 32/89 R,

Den Hellenske Republik, ved K. Stavropoulos, juridisk medarbejder i Udenrigsministeriets Afdeling for EF-anliggender, F. Spathopoulos, juridisk medarbejder i

* Processprog: græsk.

Økonomiministeriet, I. Laios, juridisk medarbejder i Landbrugsministeriet, og M. Tsotsanis, juridisk medarbejder i Landbrugsministeriet, alle som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Hellenske Republiks Ambassade, 117, Val-Sainte-Croix,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved juridisk konsulent D. Gouloussis, som befuldmægtiget, bistået af M. Vilaras, græsk tjenestemand som for tiden gør tjeneste ved Kommissionen, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning 88/630 af 29. november 1988 om afslutning af medlemsstaternes regnskaber over de udgifter for regnskabsåret 1986, der er finansieret gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUFGL), Garantisektionen,

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 6. februar 1989, har Den Hellenske Republik i medfør af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 1, anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning 88/630 af 29. november 1988 om afslutning af medlemsstaternes regnskaber over de udgifter for regnskabsåret 1986, der er finansieret gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen (EFT L 353, s. 30).

2 Som det fremgår af artikel 1 og bilaget til beslutningen har Kommissionen af de udgifter, de hellenske myndigheder har anmeldt, og som er genstand for afslutningen af regnskabet, i alt 168 406 791 240 DR, kun anerkendt et beløb på 161 532 024 085 DR som påhvilende EUGFL; det påhviler således Den Hellenske Republik at afholde et beløb på 6 874 767 155 DR.

3 I henhold til beslutningens artikel 2 skal de udgifter, der skal afholdes af medlemsstaten, senest en måned fra meddelelsen om beslutningen indbetales på den konto, der omhandles i artikel 1 i Kommissionens forordning nr. 2776/88 af 7. september 1988 om de oplysninger, som medlemsstaterne skal fremsende med henblik på bogføring af de udgifter, der finansieres gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen (EFT L 249, s. 9), og som i hver medlemsstat åbnes til dette formål enten i Finansministeriet eller i et andet finansinstitut, og på hvilken Kommissionen i henhold til nævnte forordning stiller de nødvendige finansielle midler til rådighed for medlemsstaten til dækning af de udgifter, som skal finansieres gennem EUGFL.

4 Den omtvistede beslutning meddeltes Den Hellenske Republiks faste repræsentation den 30. november 1988.

5 Ved særskilt dokument, ligeledes indgivet til Domstolens Justitskontor den 6. februar 1989, har Den Hellenske Republik i medfør af EØF-Traktatens artikler 185 og 186 og procesreglementets artikler 83 og 84 fremsat begæring om udsættelse af gennemførelsen af ovennævnte beslutning i et år efter afsigelsen af kendelsen om foreløbige forholdsregler, samt om at Domstolen straks anordner, at gennemførelsen udsættes indtil afsigelsen af kendelsen i sagen om foreløbige forholdsregler.

6 Ved telex af 7. februar 1989 anmodede Domstolens præsident Kommissionen om at oplyse, om den til gennemførelse af den omtvistede beslutning påtænkte at fratrække beløbet på 6 874 767 155 DR i udbetalingerne til Den Hellenske Republik.

Ved skrivelse af 9. februar 1989, oversendt til Domstolen samme dag, oplyste Kommissionen, at den i artikel 2 i den omtvistede beslutning angivne betaling var foretaget, idet de græske myndigheder havde fratrukket beløbet på

6 874 767 155 DR i de udgifter for december 1988 i den meddelelse, de i henhold til artikel 3 i ovennævnte forordning nr. 2776/88 sendte Kommissionen den 26. januar 1989 med henblik på fastsættelse af forskuddet på de bogførte udgifter for samme måned. Ved den beslutning, Kommissionen traf den 31. januar 1989 om de forskud på de bogførte udgifter, der skulle udbetales til medlemsstaterne til dækning af deres udgifter i december 1988, og som meddeltes Den Hellenske Republiks faste repræsentation den 2. februar 1989, var der ifølge Kommissionen således for Den Hellenske Republiks vedkommende taget hensyn til det nævnte fradrag, og udbetalingen af det således fastsatte forskud blev i henhold til artikel 4 i ovennævnte forordning nr. 2776/88 foretaget den 3. februar 1989.

8 Som svar på Kommissionens oplysninger har den græske regering fremhævet, at de græske myndigheder formelt og på det bestemteste har afvist at foretage nogen form for fradrag i forbindelse med afslutningen af regnskabet, og fastholdt begæringen om foreløbige forholdsregler, idet regeringen subsidiært har nedlagt påstand om, at Kommissionen som en foreløbig forholdsregel tilpligtes a conto at betale den det fratrukne beløb, som Kommissionen fortsat er regeringen skyldig.

9 Kommissionen har indgivet skriftligt indlæg den 6. marts 1989. Parterne har afgivet mundtlige indlæg den 17. april 1989 efter at et retsmøde, der oprindelig var berammet til den 13. marts 1989, var blevet udsat på anmodning af Den Hellenske Republik.

10 Først bemærkes, at i henhold til EØF-Traktatens artikel 189, stk. 4, er Kommissionens beslutninger bindende i alle enkeltheder for dem, de angiver at være rettet til, og at de i henhold til Traktatens artikel 191, stk. 2, får virkning ved deres meddelelse til dem, de retter sig til.

11 Endvidere bemærkes, at ifølge EØF-Traktatens artikel 185 har indbringelse af søgsmål for Domstolen ikke opsættende virkning. Domstolen kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt, ligesom den i henhold til Traktatens artikel 186 i de sager, der er indbragt for den, kan foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.

12 For at der kan træffes afgørelse om en sådan udsættelse eller træffes foreløbige forholdsregler, kræves det i henhold til procesreglementets artikel 83, stk. 2, at der i begæringen er angivet de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, samt de faktiske og retlige grunde til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget.

13 Endelig bemærkes, at det fremgår af Domstolens faste praksis, at spørgsmålet om, hvorvidt en udsættelse af sagen eller andre foreløbige forholdsregler bør anses for uopsættelige, skal afgøres under hensyn til, om det er nødvendigt, at der træffes foreløbig afgørelse for at undgå, at den part, som begærer den foreløbige forholdsregel, påføres et alvorligt og uopretteligt tab, og at det påhviler parten at godtgøre, at det vil påføre vedkommende personligt et væsentligt og uopretteligt tab, såfremt man afventer afgørelsen af sagens realitet.

14 Den Hellenske Republiks regering har i den forbindelse gjort gældende, at manglende betaling af de 6 874 767 155 DR vil skabe yderst alvorlige problemer ved gennemførelsen af det græske statsbudget inden for landbrugsområdet. De nationale myndigheder risikerer, at de ikke vil kunne udbetale de støttebeløb, restitutioner og monetære udligningsbeløb, de græske producenter og eksportører forventer, hvilket vil påføre dem et alvorligt og uopretteligt tab, idet de vil være tvunget til at undlade at dyrke visse vinter- og forårsafgrøder og opgive traditionelle eksportmarkeder. For at afhjælpe dette problem må de græske myndigheder låne de nødvendige midler, hvilket er vanskeligt, idet der for at dække budgetunderskuddet for 1989 i henhold til finansloven for 1989 allerede vil være behov for 1 051 800 000 000 DR, hvilket ifølge den græske regering under alle omstændigheder vil påføre det græske finansministerium et uopretteligt tab, idet det skal betale betydelige renter af sådanne yderligere bevillinger.

15 Først bemærkes, at det påhviler de nationale græske myndigheder at udbetale støtte, restitutioner og monetære udligningsbeløb, som er fastsat i EF-forordninger, til de erhvervsdrivende, idet forordninger i henhold til EØF-Traktatens artikel 189, stk. 2, er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat. En medlemsstats myndigheder kan derfor ikke på grund af likviditetsvanskeligheder unddrage sig forpligtelsen til at foretage sådanne udbetalinger.

16 Det tab, de erhvervsdrivende hævdes at blive påført, kan i øvrigt hverken betragtes som et tab, som sagsøgeren som stat betragtet »personligt« ville lide, eller som et uopretteligt tab, idet det ikke er godtgjort eller gjort gældende, at de pågældende erhvervsdrivende ikke ved anvendelse af nationale retsmidler ville kunne få det tab, de eventuelt måtte have lidt, erstattet fuldt ud.

17 For så vidt angår det tab, den græske finansforvaltning ville lide, skal dettes størrelse vurderes ved at sammenholde det omtvistede beløb med visse af de øvrige beløb, der fremgår af sagen. Det fremgår således, at de udgifter, der er anerkendt for det pågældende regnskabsår, andrager mere end 161 milliarder DR, mens det omtvistede beløb, svarende til de ikke-anerkendte udgifter, er på knap 7 milliarder DR. Det er ligeledes oplyst, at selv efter fradraget af det omtvistede beløb, androg det forskud, Kommissionen udbetalte for december 1988, dvs. for én enkelt måned, næsten 16 milliarder DR. Endelig er der i henhold til den græske finanslov for 1989 et budgetunderskud på i alt næsten 1 052 milliarder DR. Det omtvistede beløb kan herefter ikke antages at være et tab, der er tilstrækkeligt alvorligt til, at det kan begrunde de begærede foreløbige forholdsregler.

18 Den omstændighed, at det omtvistede beløb optræder samtidig med et betydeligt budgetunderskud, som skal dækkes ved rentebærende bevillinger, kan heller ikke antages at være et tab, der kan begrunde de begærede foreløbige forholdsregler.

19 Endvidere bemærkes, således som det fremgår af Domstolens faste praksis (jfr. senest kendelse af 24. september 1986, Den Hellenske Republik/Kommissionen, sag 214/86 R, Sml. s. 2631), at det tab, som sagsøgeren ville lide ved, at et sådant beløb ikke blev udbetalt, ikke kan anses for uopretteligt, fordi Kommissionen vil være forpligtet til at udbetale sagsøgeren hele beløbet, såfremt Domstolen ved den endelige dom vedrørende realiteten giver sagsøgeren medhold.

20 Da sagsøgeren således ikke har fremført omstændigheder, der medfører, at den begærede foreløbige forholdsregel må anses for uopsættelig, er det unødvendigt at tage stilling til de konkrete indsigelser, Kommissionen har fremført, og hvorefter begæringen i sin oprindelige form er uden genstand, og den begæring, der er indgivet subsidiært, ville foregribe afgørelsen af realiteten.

Af disse grunde

bestemmer

PRÆSIDENTEN

før endelig afgørelse træffes:

1) Begæringen tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 26. april 1989.

J.-G. Giraud
justitssekretær

O. Due
præsident